

Wtorek, 23 września 2008 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Dalsze działania związane z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju

P6_TA(2008)0420

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju (2008/2050(INI))

(2010/C 8 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konsensus z Monterrey przyjęty przez międzynarodową konferencję ONZ w sprawie finansowania rozwoju w dniach 18-22 marca 2002 r. w Monterrey w Meksyku (konferencja w Monterrey),
- uwzględniając zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie podczas szczytu Rady Europejskiej w Barcelonie w dniu 14 marca 2002 r. (zobowiązania barcelońskie),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie finansowania pomocy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie finansowania pomocy na rzecz rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie europejskiej polityki rozwoju: „Konsensus Europejski” ⁽³⁾, podpisane dnia 20 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 kwietnia 2008 r. na temat przyspieszenia realizacji milenijnych celów rozwoju, zatytułowany (COM(2008)0177),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. zatytułowany „UE światowym partnerem na rzecz rozwoju” „Wypełnianie zobowiązań Europy w zakresie finansowania rozwoju” (COM(2007)0164),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 marca 2006 r. zatytułowany „Finansowanie na rzecz rozwoju i skuteczności pomocy – wyzwania w zakresie intensyfikacji pomocy UE 2006-2010” (COM(2006)0085),

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, str. 164.⁽²⁾ Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 315.⁽³⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

Wtorek, 23 września 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju — finansowanie rozwoju i efektywność pomocy”(COM(2005)0133),
  - uwzględniając komunikat z dnia 5 marca 2004 r. zatytułowany „Konsensus z Monterrey w praktyce: wkład Unii Europejskiej” (COM(2004)0150),
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju (Monterrey, Meksyk, 18-22 marca 2002 r.),
  - uwzględniając milenijne cele rozwoju (MCR) przyjęte na szczycie milenijnym ONZ w Nowym Jorku, w dniach 6-8 września 2000 r. i potwierdzone na kolejnych konferencjach ONZ, między innymi na konferencji w Monterrey,
  - uwzględniając podjęte przez państwa członkowskie na szczycie Rady Europejskiej w Göteborgu w dniach 15-16 czerwca 2001 r. zobowiązanie osiągnięcia celu ONZ w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej (ang. Official Development Assistance — ODA) na poziomie 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 marca 2006 r. zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE: więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006)0087),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0310/2008),
- A. mając na uwadze, że po raz drugi w historii ONZ organizuje Międzynarodową konferencję w sprawie finansowania rozwoju, która ma się odbyć w Ad-Dausze w dniach 29 listopada — 2 grudnia 2008 r. i która ma zgromadzić nie tylko ministrów rozwoju, ale także głowy państw i rządów, ministrów finansów oraz przedstawicieli międzynarodowych organizacji finansowych, prywatnych banków, przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego w celu przeanalizowania postępów dokonanych od konferencji w Monterrey,
- B. mając na uwadze, że aby osiągnąć MCR konieczne jest znaczne zwiększenie finansowania,
- C. mając na uwadze, że finansowanie rozwoju powinno być zdefiniowane jako optymalny sposób reagowania na potrzeby rozwojowe na świecie i na globalne zagrożenia,
- D. mając na uwadze bardziej niż kiedykolwiek palącą konieczność odpowiednich przewidywalnych i trwałych zasobów finansowych, w szczególności ze względu na wyzwania związane ze zmianami klimatycznymi i ich skutkami, w tym klęskami żywiołowymi, oraz szczególnie trudną sytuację krajów rozwijających się,
- E. mając na uwadze, że UE jest największym darczyńcą pomocy na świecie, istotnym udziałowcem międzynarodowych instytucji finansowych i najważniejszym partnerem handlowym krajów rozwijających się,
- F. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do jasnych i wiążących terminów osiągnięcia celu 0,56 % DNB do 2010 r. oraz celu 0,7 % DNB do 2015 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0237.

Wtorek, 23 września 2008 r.

- G. mając na uwadze, że jeżeli utrzymają się obecne tendencje oficjalnej pomocy rozwojowej ze strony państw członkowskich, niektóre z nich nie zrealizują celów, do których się zobowiązały: 0,51 % w przypadku UE 15 (tj. państw członkowskich, które wchodziły w skład UE przed rozszerzeniem z 2004 r.) i 0,17 % dla UE 12 (tj. państw członkowskich, które przystąpiły do UE w dniu 1 maja 2004 r. i 1 stycznia 2007 r.) DNB do 2010 r.,
- H. mając na uwadze, że programowalna pomoc dla Afryki rośnie pomimo ogólnego spadku ODA w 2007 r.,
- I. mając na uwadze, że w ostatnim czasie pojawiły się znaczące nowe wyzwania rozwojowe, w tym zmiany klimatyczne, zmiany strukturalne na rynkach podstawowych towarów, zwłaszcza żywności i ropy, i ważne nowe tendencje we współpracy na linii Południe-Południe obejmujące wsparcie ze strony Chin dla infrastruktury w Afryce i pożyczki udzielane przez Brazylijski Bank Rozwoju BNDES w Ameryce Łacińskiej,
- J. mając na uwadze, że usługi finansowe w wielu krajach rozwijających się są zbyt słabo rozwinięte, na co wpływa wiele czynników, w tym ograniczenia dotyczące świadczenia usług oraz brak pewności prawa i ochrony prawa własności,
1. potwierdza swoje zobowiązania w dziedzinie likwidacji ubóstwa, zrównoważonego rozwoju i realizacji MCR, stanowiące jedyny sposób na zagwarantowanie sprawiedliwości społecznej i lepszej jakości życia dla około miliarda ludzi na świecie, którzy żyją w skrajnym ubóstwie, charakteryzującym się dochodem mniejszym niż 1 USD dziennie;
  2. wzywa państwa członkowskie do wyraźnego oddzielenia wydatków na rozwój od wydatków na interesy wynikające z polityki zagranicznej i podkreśla w związku z tym, że ODA powinna odpowiadać kryteriom ustanowionym przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) i zaleceniom OECD/DAC dotyczącym niestosowania ODA wiązanej;
  3. podkreśla, że jest absolutnie konieczne, aby UE dążyła do najwyższego stopnia koordynacji w celu osiągnięcia spójności z innymi wspólnotowymi strategiami politycznymi (polityką ochrony środowiska, migracji, praw człowieka, rolnictwa itp.) i uniknięcia dublowania pracy oraz niezgodności poszczególnych działań;
  4. przypomina, że pilne i niezbędne działania, jakie powinna podjąć UE aby stawić czoła dramatycznym skutkom gwałtownego wzrostu cen żywności w krajach rozwijających się nie powinny być pojmowane i realizowane jako część wysiłków finansowych wymaganych w Konsensusie z Monterrey; w związku z tym oczekuje od Komisji konkretnego wniosku dotyczącego wykorzystania funduszy na pomoc w sytuacjach wyjątkowych;
  5. podkreśla, że nadmierne i nieproporcjonalne obciążenie administracyjne w niektórych krajach partnerskich działa na szkodę skuteczności pomocy na rzecz rozwoju; obawia się, że obciążenie to może stanowić zagrożenie dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
  6. zauważa, że UE nadal nie osiągnęła równowagi między dwoma sprzecznymi podejściami do pomocy na rzecz rozwoju: z jednej strony wiarą w to, że kraje partnerskie prawidłowo rozdzielają środki i wspomaganiem ich organów administracji w odpowiednim rozwijaniu narzędzi wykorzystania funduszy; z drugiej zaś strony udzielaniem pomocy finansowej, aby zapobiec nieodpowiedniemu wykorzystaniu lub nieskutecznemu przyznawaniu pomocy;

Wysokość oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA)

7. podkreśla, że UE jest głównym światowym darczyńcą ODA, niosącym prawie 60 % oficjalnej światowej pomocy na rzecz rozwoju oraz z zadowoleniem odnosi się do faktu, że udział UE w globalnym ODA rośnie z upływem lat; zwraca się jednak do Komisji o dostarczenia jasnych i przejrzystych danych dotyczących udziału budżetu UE w pomocy UE na rzecz rozwoju w celu dokonania oceny działań podjętych przez wszystkich darczyńców europejskich w związku z Konsensusem z Monterrey; wyraża ubolewanie z powodu niewielkiej widoczności poziomu udziału finansowego UE na rzecz krajów rozwijających się i zwraca się do Komisji o utworzenie odpowiednio ukierunkowanych narzędzi komunikacyjnych i informacyjnych w celu zwiększenia widoczności pomocy UE na rzecz rozwoju;

Wtorek, 23 września 2008 r.

8. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że UE zrealizowała wiążący cel w zakresie ODA wynoszący średnio w UE 0,39 % DNB do 2006 r., ale zauważa niepokojący spadek pomocy UE w 2007 r. z 47,7 mld EUR w 2006 r. (0,41 % DNB UE) do 46,1 mld EUR w 2007 r. (0,38 % DNB UE) i wzywa państwa członkowskie do podniesienia kwot ODA w celu osiągnięcia obiecanego celu 0,56 % DNB do 2010 r.;

9. kładzie nacisk na fakt, że cięcia w ODA państw członkowskich nie powinny mieć więcej miejsca; zauważa, że jeżeli utrzyma się obecna tendencja, to UE ofiaruje o 75 miliardów EUR mniej, niż obiecała na okres 2005-2010;

10. wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że większość państw członkowskich (18 spośród 27, a w szczególności Łotwa, Włochy, Portugalia, Grecja i Czechy) nie była w stanie podnieść w 2007 r. poziomu ODA w porównaniu z 2006 r., a w niektórych krajach, np. w Belgii, Francji i Wielkiej Brytanii, wystąpiło wręcz drastyczne obniżenie o ponad 10 %; wzywa państwa członkowskie do realizacji celów ODA zgodnie z podjętymi przez nie zobowiązaniami; z satysfakcją stwierdza, że niektóre państwa członkowskie (Dania, Irlandia, Luksemburg, Hiszpania, Szwecja i Holandia) z pewnością zrealizują cele ODA na 2010 r. i jest przekonany, że te państwa członkowskie utrzymają wysokie poziomy ODA;

11. z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane stanowisko Komisji odnośnie do wysiłków, które należy ukierunkować zarówno na ilość, jak i jakość pomocy na rzecz rozwoju udzielanej przez państwa członkowskie i zdecydowanie popiera ostrzeżenie Komisji dotyczące negatywnych skutków, jakie mogłoby mieć niewypełnienie przez państwa członkowskie ich zobowiązań finansowych; wzywa Komisję do wykorzystania swoich kompetencji i autorytetu, aby przekonać innych publicznych i prywatnych darczyńców do spełnienia swoich obietnic finansowych;

12. jest bardzo poważnie zaniepokojony faktem, że niektóre państwa członkowskie z opóźnieniem finansują wzrost ODA, co prowadzi do ponad 17 mld EUR strat netto dla krajów rozwijających się;

13. przyjmuje z zadowoleniem podejście niektórych państw członkowskich polegające na opracowywaniu wieloletnich wiążących harmonogramów wzrostu poziomów ODA w celu osiągnięcia celu ONZ wynoszącego 0,7 % do 2015 r.; zwraca się do państw członkowskich, które jeszcze tego nie zrobiły, o jak najszybsze ujawnienie swoich wieloletnich harmonogramów; podkreśla, że państwa członkowskie powinny przyjąć te harmonogramy przed wspomnianą wyżej międzynarodową konferencją ONZ dotyczącą dalszych działań w sprawie finansowania rozwoju, która odbędzie się w Au-Dausze, i wypełnić swoje zobowiązania;

14. zauważa, że odnotowany w 2007 r. spadek poziomów pomocy jest spowodowany w niektórych przypadkach sztucznym zawyżeniem liczb w 2006 r. związanym z redukcją zadłużenia; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia poziomu ODA w trwały sposób, koncentrując się na liczbach z pominięciem składnika, jakim jest redukcja zadłużenia;

15. uważa różnice między zobowiązaniami do zwiększenia pomocy finansowej a znacznie niższymi kwotami, jakie są obecnie na nią przeznaczane, za absolutnie niedopuszczalne i jest zaniepokojony faktem, że niektóre państwa członkowskie wykazują znużenie udzielaniem pomocy;

16. podkreśla, że konsultacje z partnerskimi rządami, parlamentami krajowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego są kluczowe w procesie podejmowania decyzji o zakresie i przeznaczeniu ODA;

Przepływy finansowe – szybkie, elastyczne, przewidywalne i stabilne

17. podkreśla, że pomoc musi być dostarczana na czas i wyraża niezadowolenie z faktu, że procedury dostarczania pomocy ulegają często nieuzasadnionym opóźnieniom;

18. podkreśla potrzebę zachowania równowagi między elastycznością w dostarczaniu funduszy współpracy, aby reagować na zmieniające się okoliczności, takie jak wzrost cen żywności, a koniecznością przewidywalnego finansowania, aby umożliwić krajom partnerskim zrównoważony rozwój oraz dostosowanie się do zmian klimatycznych i ich łagodzenie;

Wtorek, 23 września 2008 r.

19. zdecydowanie apeluje o ściśle przestrzeganie zasad odpowiedzialnego udzielania pożyczek i finansowania, tak aby operacje pożyczkowe i finansowe były zrównoważone w kategoriach rozwoju ekonomicznego i środowiskowego zgodnie z tzw. zasadami równikowymi; wzywa Komisję do uczestniczenia w ustanawianiu takich zasad i do interwencji na forach międzynarodowych na rzecz wiążących środków i do stosowania ich w praktyce w taki sposób, by obejmowały nowe podmioty sektora publicznego i prywatnego działające w dziedzinie rozwoju;

Zadłużenie i ucieczka kapitału

20. wyraża pełną aprobatę dla wysiłków krajów rozwijających się prowadzących do utrzymania stabilności zadłużenia w perspektywie długoterminowej i do wdrożenia inicjatywy na rzecz bardzo zadłużonych ubogich krajów, która ma kluczowe znaczenie dla realizacji MCR; ubolewa jednak, że plany redukcji zadłużenia wykluczają dużą liczbę krajów, dla których zadłużenie nadal stanowi przeszkodę w realizacji MCR; nalega, by w trybie pilnym przeprowadzono międzynarodową debatę w sprawie rozszerzenia międzynarodowych środków redukcji zadłużenia na kolejne zadłużone kraje, wykluczone obecnie z inicjatywy na rzecz bardzo zadłużonych ubogich krajów;

21. wzywa Komisję, by w dwu- i wielostronnych negocjacjach w sprawie redukcji długu zajęła się problemem „niegodziwego” i bezprawnego długu, czyli długu, który powstał w wyniku nieodpowiedzialnego, wyrachowanego, lekkomyślnego lub nieuczciwego udzielania kredytów, oraz zasadami odpowiedzialnego finansowania; z zadowoleniem przyjmuje wezwanie Komisji do działania przy okazji postępowań sądowych na rzecz ograniczania praw komercyjnych instytucji finansowych udzielających kredytów i funduszy wykupujących zadłużenie do uzyskania zwrotu wierzytelności;

22. wzywa państwa członkowskie do stosowania się do ram stabilności zadłużenia i do apelowania o ich zmianę w celu uwzględnienia długu wewnętrznego państw i niezbędnych potrzeb finansowych; zachęca wszystkie państwa do uznania, że odpowiedzialność kredytodawców nie ogranicza się do przestrzegania ram stabilności, ale obejmuje również:

- uwzględnianie podatności krajów kredytobiorców na wstrząsy zewnętrzne poprzez wprowadzenie w takim przypadku możliwości zawieszenia lub redukcji spłat;
- włączenie do procesu zaciągania kredytu wymogów przejrzystości po obu stronach;
- stosowanie wzmożonej czujności, aby zagwarantować, że ich pożyczki nie przyczyniały się do łamania praw człowieka ani do zwiększania korupcji;

23. nalega, by UE wspierała wysiłki międzynarodowe zmierzające do wprowadzenia pewnej formy międzynarodowych procedur niewypłacalności lub uczciwej i przejrzystej procedury arbitrażowej w celu skutecznego i sprawiedliwego rozwiązywania wszelkich przyszłych kryzysów zadłużeniowych;

24. ubolewa, że Komisja nie kładzie większego nacisku na uruchamianie zasobów wewnętrznych do finansowania rozwoju, które byłyby dla krajów rozwijających się źródłem większej niezależności; zachęca państwa do pełnego udziału w inicjatywie na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (ang. Extractive Industries Transparency Initiative — EITI) i do nawoływania do jej wzmocnienia; wzywa Komisję, by zażądała od Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości włączenia do międzynarodowych norm rachunkowości wymogu sprawozdawczości z działalności spółek wielonarodowych we wszystkich sektorach i w podziale na poszczególne kraje;

25. ubolewa, że pakiet dotyczący skuteczności pomocy, o którym mowa w komunikacie Komisji (COM(2008)0177), nie wspomina o ucieczce kapitału jako czynniku ryzyka dla gospodarek krajów rozwijających się; wskazuje, że ucieczka kapitału poważnie szkodzi kształtowaniu zrównoważonych systemów gospodarczych w krajach rozwijających się, i przypomina, że unikanie zobowiązań podatkowych kosztuje co roku kraje rozwijające się więcej, niż otrzymują w postaci ODA; wzywa Komisję do zawarcia w swojej polityce środków mających zapobiec ucieczce kapitału, zgodnie z wymaganiami konsensusu z Monterrey, w tym rzetelnej analizy przyczyn ucieczki kapitału, z myślą o zamknięciu rajów podatkowych, z których część znajduje się na terytorium UE lub funkcjonuje w ścisłym powiązaniu z państwami członkowskimi;

Wtorek, 23 września 2008 r.

26. zwraca szczególną uwagę na fakt, że zdaniem Banku Światowego wysokość nielegalnej ucieczki kapitału wynosi 1 000 do 1 600 miliardów dolarów rocznie, z czego połowa pochodzi z krajów rozwijających się; zachęca do kontynuacji międzynarodowych wysiłków na rzecz zamrożenia i zwrócenia zdefraudowanych aktywów i zwraca się do państw, które jeszcze tego nie zrobiły, o ratyfikowanie konwencji ONZ przeciwko korupcji; ubolewa, że wysiłków takich nie podjęto w odniesieniu do uchylania się od zobowiązań podatkowych, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania upowszechnienia na skalę światową zasady automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych, do apelowania o załączenie do deklaracji z Ad-Dauhy kodeksu postępowania przeciwko uchylaniu się od zobowiązań podatkowych opracowywanego właśnie przez Radę Gospodarczo-Społeczną ONZ (ECOSOC) oraz do popierania przekształcenia Komitet Ekspertów ds. Współpracy Międzynarodowej w sprawach podatkowych ONZ w organ międzyrządowy z prawdziwego zdarzenia, dysponujący większymi środkami do prowadzenia międzynarodowej walki z uchylaniem się od zobowiązań podatkowych w uzupełnieniu działań OECD;

Innowacyjne mechanizmy finansowe

27. z zadowoleniem przyjmuje propozycje innowacyjnych mechanizmów finansowych przedstawione przez państwa członkowskie i wzywa Komisję do ich przeanalizowania pod kątem łatwości ich praktycznego zastosowania, stabilności, dodatkowości, kosztów transakcji i efektywności; domaga się mechanizmów i instrumentów finansowych, które dostarczą nowych środków finansowych i nie narażą na ryzyko przyszłych przepływów finansowych;

28. domaga się mechanizmów i instrumentów finansowych, które dostarczą środków służących wzrostowi rentowności kapitału prywatnego, zgodnie z konsensusem z Monterrey, i które dostarczą gwarancji kredytowych;

29. wzywa Komisję do znacznego podniesienia poziomu finansowania środków dostosowywania do zmian klimatycznych i łagodzenia ich skutków w krajach rozwijających się, zwłaszcza światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym; podkreśla palącą konieczność finansowania wykraczającego poza obecne przepływy ODA, gdyż sama ODA nie może zapewnić odpowiedniego wsparcia w postaci środków dostosowywania do zmian klimatycznych i łagodzenia ich skutków w krajach rozwijających się; zaznacza, że należy w tym celu pilnie opracować innowacyjne mechanizmy finansowe, np. podatki od lotnictwa i handlu ropą naftową, a także poprzez przeznaczanie dochodów z aukcji w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji w UE (EU ETS);

30. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie ustanowienia światowego mechanizmu finansowania dotyczącego zmian klimatu, opartego na zasadzie usprawnienia pomocy na finansowanie środków łagodzenia zmian klimatycznych i dostosowywania do nich w krajach rozwijających się; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia istotnych zobowiązań finansowych w celu pilnego wdrożenia tego wniosku;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by przeznaczyły co najmniej 25 % przyszłych dochodów z aukcji w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji w UE na finansowanie środków łagodzenia zmian klimatycznych i dostosowywania do nich w krajach rozwijających się;

32. wzywa Komisję do umożliwiania dostępu do finansowania dla drobnych przedsiębiorców i rolników, jako środka zwiększenia produkcji żywności i zapewnienia trwałego rozwiązania kryzysu żywnościowego;

33. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) do zbadania możliwości niezwłocznego utworzenia funduszu gwarancyjnego wspierającego systemy mikrokredytów i ograniczania ryzyka, które dokładnie odpowiadają potrzebom lokalnych producentów żywności w biedniejszych krajach rozwijających się;

34. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną na forum ONZ propozycję utworzenia finansowanego przez wielu darczyńców funduszu na rzecz równouprawnienia płci, którym miałby zarządzać Fundacja Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz kobiet (UNIFEM), a którego celem byłoby wspieranie i finansowanie polityki równouprawnienia płci w krajach rozwijających się; wzywa Radę i Komisję do zbadania i poparcia tej międzynarodowej inicjatywy;

35. wzywa do zdwojenia wysiłków na rzecz zachęcania do rozwoju usług finansowych, gdyż potencjał sektora bankowego może zmobilizować lokalne źródła finansowania na rzecz rozwoju, a stabilny sektor usług finansowych to najlepszy sposób walki z ucieczką kapitału;

Wtorek, 23 września 2008 r.

36. wzywa wszystkie zainteresowane strony, by w pełni zdały sobie sprawę z ogromnego potencjału dochodów z zasobów naturalnych; w związku z tym uważa za sprawę zasadniczą przejrzystość w przemyśle eksploatującym te zasoby; jest zdania, że chociaż EITI i proces z Kimberley idą w dobrym kierunku, to jednak trzeba zrobić o wiele więcej, by zachęcić do przejrzystego zarządzania branżami przemysłu eksploatującymi zasoby oraz ich dochodami;

Reforma systemów międzynarodowych

37. wzywa Radę i Komisję do włączenia Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu UE w trakcie śródkresowego przeglądu 2008/2009, w celu wzmocnienia demokratycznego umocowania ważnej części polityki UE na rzecz rozwoju oraz jej budżetu;

38. odnotowuje pierwszy, zakończony w kwietniu 2008 r. etap działań na rzecz lepszej reprezentacji krajów rozwijających się w Międzynarodowym Funduszu Walutowym (MFW); ubolewa, że rozkład głosów w MFW nadal opiera się głównie na podejściu cenzusowym; zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o wyrażenie zainteresowania podejmowaniem decyzji podwójną większością głosów (akcjonariusze / państwa) w instytucji odpowiedzialnej za międzynarodową stabilność finansową, jaką jest MFW;

39. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania ww. kontynuacji międzynarodowej konferencji ONZ w sprawie finansowania rozwoju, która ma się odbyć w Ad-Dausze, jako szansy na przedstawienie wspólnego stanowiska UE w sprawie rozwoju mającego na celu realizację MCR za pomocą zrównoważonego podejścia;

40. zachęca państwa członkowskie do podjęcia szybkiej i ambitnej reformy Banku Światowego z myślą o lepszej reprezentacji stron najbardziej zainteresowanych jego programami;

*
*   *
*

41. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz szefom Światowej Organizacji Handlu, Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Grupie Banku Światowego i Radzie Gospodarczo-Społecznej ONZ.

Tabela wyników rynku wewnętrznego

P6_TA(2008)0421

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. w sprawie tabeli wyników rynku wewnętrznego (2008/2056(INI))

(2010/C 8 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tabelę wyników rynku wewnętrznego nr 16 a z dnia 14 lutego 2008 r. (SEC(2008)0076),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku oraz przewyższania barier i niewydolnych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie w życie przepisów prawa i ich stosowanie ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2007 r. zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, str. 80.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.